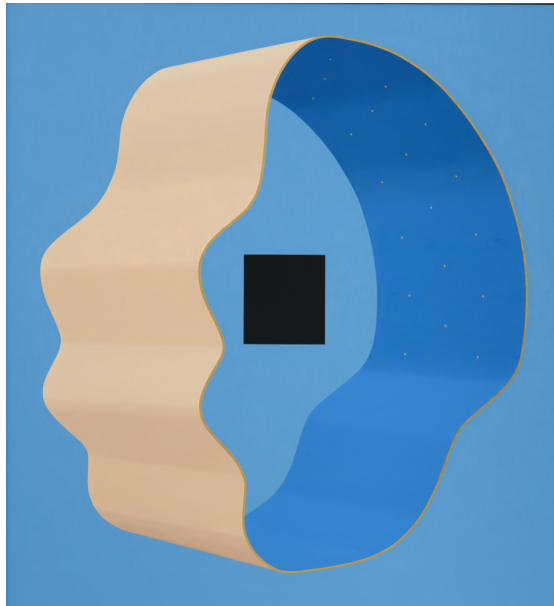

Abstraktionens språk

Elin Odentia och Jerónimo Rüedis måleri handlar inte om teoretiska begrepp, utan om ljus, yta och linje.

Av Jesper Strömbäck Eklund 23.01.23 Kritik

Elin Odentia, *Madonna*, 153 x 140 cm, olja på duk, 2022.

Ända sedan 1990-talet har idén om abstraktion använts som en produktiv katalysator i den samtida konsten. Den traditionella definitionen av abstraktion i väst har omformulerats till ett begrepp som kan appliceras på i stort sett vad som helst: visuella strategier (färg, form, komposition), sociala praktiker (relationer, performativitet, motstånd), ekonomi (flöden, varufiering, fördelning), politisk analys (representation, ekologi, klass). Inom det samtida måleriet har abstraktionen länge haft en stark ställning. Amy Sillman, Julie Mehretu, R.H. Quaytman, Sigrid Sandström, Ann Edholm och Andreas Eriksson är några exempel.

Interlude (Blue), Khôra

Elin Odentia, Jerónimo Rüedi

Cecilia Hillström Gallery, Galerie
Nordenhake, Stockholm
12 januari — 11 februari 2023

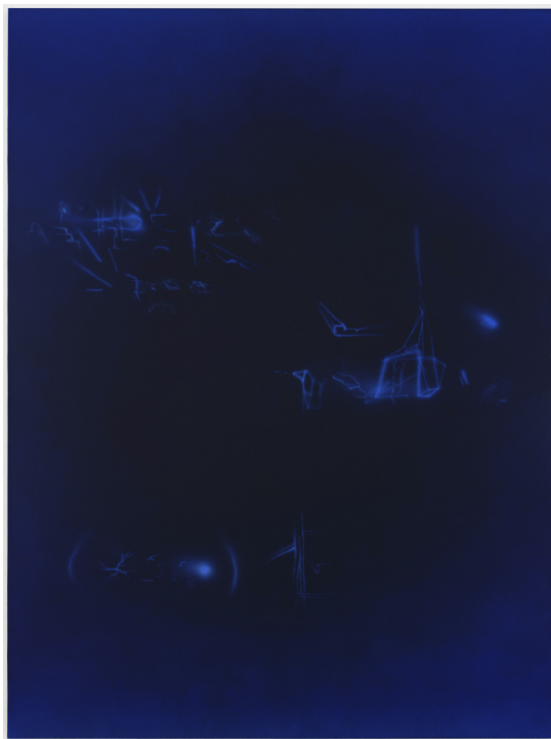
Men att arbeta med abstraktion har sina fallgropar. Den tekniska dimensionen kan framstå som relativt enkel och det tycks inte vara så svårt att producera en hyfsad abstrakt målning. Ett behov av att raffinera processen och fylla på med teorier uppstår ofta eftersom man inte litar på att måleriets kvaliteter står för sig själva. De svenska konsthögskolornas oförmåga att hjälpa studenterna navigera i detta blir ibland pinsamt tydlig när de tidigt plockas upp av galleristerna. Då strösslås det med sönderslitna troper i pressmaterialen med en förhoppning om att måleriet ska laddas med mening och djup – trots att de estetisk ofta håller en hög standard. Teorier och begrepp är i många fall helt utbytbara och fungerar snarare som värdemarkörer för samlare som söker efter intellektuellt kapital.

Under öppningen av gallerisäsongen i Stockholm visas två intressanta målare som arbetar i en abstrakt tradition. På Galleri Nordenhake introduceras den mexikanska konstnären Jerónimo Rüedi för en svensk publik med tolv målningar som alla underordnats det filosofiskt laddade begreppet *khôra* (ungefär: behållare). Verkens materiella aspekter är raffinerat manliga med ett finlemmat airbrush-måleri som bygger på tunna skikt av akryl med monokroma baser i nyanser av svart, blått, gult och vitt. En återhållen expressionism anas. Spontana kompositioner och elegant klotter har interfolierats i de spindelvävstunna skikten som sprids ut över dukarna. Detta skapar i sin tur olika skärpedjup som dramatiserar innehållet, där enstaka figurativa inslag framträder: flygplan, trappor, en rökpelare.

I ett ypperligt exempel på ovan nämnda teoretiska korvstoppling presenteras en generisk version av västerländsk kanon i pressmaterialet: Platon, Heidegger, Lacan, Derrida, Cage, Miró. Alla har de influerat konstnären. De fyra första specifikt i relation till begreppet *khôra* som i utställningen förmodas sammanlänka målningarnas ospecifika öppenhet.

På Cecilia Hillström Gallery presenterar den unga svenska konstnären Elin Odentia en ny svit målningar som likt Rüedi uppehåller sig vid upprepning som huvudsaklig strategi. Hennes

tidigare figurativa inslag har i de nya verken förkastats till förmån för ett regelstyrt och nästintill besatt måleri som upprepar och förskjuter samma bedrägliga form. Variationer av en cirkulär skepnad återkommer i alla verk, där endast färgval, dimensioner och subtila detaljer skiljer de olika målningarna från varandra.

Jerónimo Rüedi, *The Light Comes in the Name of the Voice*, 200 x 150 cm, akryl på duk, 2022. Courtesy of the artist and Galerie Nordenhake Stockholm/Berlin/Mexico City. Photo: Carl Henrik Tillberg

Utställningsrummet har målats pastellblått, vilket tillsammans med de fläckfria målningarna skapar ett helhetsintryck som påminner om en nyöppnad butikslokal. Denna känslomässiga effekt uppstår eftersom många av verken försvinner in i väggen (på grund av färgvalen) och låter en kolsvart nyans som använts i enstaka kompositioner helt dominera det grafiska intrycket. Det saknas ingångar i Odentias målningar. De är stängda, inneslutna i ett eget intrikat system av skillnad och upprepning som inte förmår framhäva deras sakrala anspråk.

Både Rüedi och Odentia är tekniskt mycket skickliga och har en uppenbar kommersiell gångbarhet. Båda arbetar med ett måleri vars dekorativa anspråk håller hög nivå och tavlorna är i flera fall mycket tilltalande som estetiska objekt. Måleriets egentliga kvaliteter har ingenting att göra med förmågan att gestalta teorier, utan ligger i det rent materiella – lager, ytor, ljus och linjer. Den

intellektuella dimension som båda ger sken av att undersöka
uteblir och framkallar i stället en bitter eftersmak. Har skönheten
alltid ett så högt pris?

Ellin Odentia, *Interlude (Blue)*,
installationsvy, Cecilia Hillström Gallery,
2023. Foto: Jean-Baptiste Béranger.

– *Jesper Strömbäck Eklund, f. 1990, är utbildad konstnär och sedan några år verksam som kritiker och medarbetare på Expressens kultursida.*

Interlude (Blue), Khôra

Elin Odentia, Jerónimo Rüedi

Cecilia Hillström Gallery, Galerie
Nordenhake, Stockholm
12 januari — 11 februari 2023
